

(zie DK 2021-4 p. 24-25), een héél grote groep kepen en vinken. Meer dan 500 vogels kwamen samen eten op een graanveldje, speciaal ingezaaid om vogels de winter door te helpen.

Deze grote groep vogels leverde geen gemakkelijke foto's op en het was knap moeilijk om hen tijdens de vlucht goed in beeld te krijgen. Ik heb er enkele duizenden foto's van gemaakt, waar ik dan achteraf een keuze uit heb gemaakt, maar toch ben ik niet helemaal tevreden over het resultaat. De grijze en natte winter was daarin zeker een spelbreker, omdat het bewolkte weer en het zwakke licht voor moeilijke foto-omstandigheden zorgden.

De keep (*Fringilla montifringilla*) is met zijn oranje borst en vleugeltekening een opvallende winterse verschijning. Foto: Freddy Cordy.

ROESELARE

Overstromingen in Roeselare

De stad Roeselare is overstromingsgevoelig. Dat weet je als je er woont of als je het artikel "Een waterbom op Roeselare?" uit ons januarinumnummer las. En toeval of niet, begin januari zagen we op de facebookpagina een reeks foto's verschijnen over de overstromingen van 1 mei 1925. Yves Sarre uit Brugge was de familiealbums aan het archiveren, toen hij op deze foto's stootte en zich afvroeg waar in Roeselare deze genomen werden. Dat blijkt de Diksmuidsesteenweg te zijn. De foto's werden hoogstwaarschijnlijk genomen door zijn grootvader, Maurice Sarre of zijn grootmoeder, Yvonne Barbé. Die

Roeselare is altijd al erg overstromingsgevoelig geweest. Deze foto dateert van 1 mei 1925.

Foto: Maurice Sarre of Yvonne Barbé. Met dank aan Yves Sarre.

had leren fotograferen bij Studio Francis in Granville, in Frankrijk, waar ze tijdens de Eerste Wereld-

oorlog naar toe vluchtte en verbleef.

STADEN

Gemeente stapt mee in egelwiel-project

Omdat we vaak aangereden egels zagen liggen, besloten we met Natuurpunt Kern Groot-Staden daar iets aan te doen. We organiseerden een egelwandeling om de mensen

inzicht te geven in de leefwereld van deze prachtige dieren en te wijzen op de gevaren waar zij mee geconfronteerd worden. Het werd een succesvolle wandeling en Chris Verhaeghe, schepen van landbouw en omgeving, beloofde het egelwiel-

project te steunen.

Een egel legt makkelijk enkele kilometers per nacht af. Daarbij komt hij graag in tuinen, omdat hij daar allerlei lekkers vindt, zoals slakken. Maar omdat de meeste tuinen

Egelwegel-signalisatiebord.

Foto: Filip Moerman.

goed afgesloten zijn, moet hij daarvoor de straat op. Dat maakt egels kwetsbaar; je oprollen tot een stekelbal is een prima strategie als je tijdens je nachtelijke tochten een hond of een kat ontmoet, maar niet als er een auto aankomt. Door jouw tuin te verbinden met de tuin van je burens hoeft een egel de straat niet meer op en vergroten zijn overlevingskansen aanzienlijk.

Je kan dat doen door een gaatje van 15 x 15 cm te maken in je afsluiting, betonplaat of scheidingsmuur. Meer heeft een egel niet nodig. Zo'n doorgang noemen we een egelwegel en als alle burens meewerken, krijg je een egelstraat. Als je je egelwegel registreert, dan krijg je een

bordje om er boven te hangen en als je minstens 10 tuinen met elkaar kunt verbinden, dan krijgt ook die egelstraat een naambordje van

de gemeente. Meer info op www.egelstraat.be en de website van de gemeente.

TORHOUT

Een voetbal in een boom

Eind december werd Geert Carette van Natuurwerkgroep Torhout gecontacteerd door iemand uit de omgeving van het Groenhovebos die een vreemd nest in de tuin van haar buurman had zien hangen. En ja, zoals we al vreesden: het nest van een Aziatische hoornaar (*Vespa velutina*)!

Deze soort werd in 2004 per ongeluk geïmporteerd in Frankrijk, als verstekeling tussen een lading aardewerk. Sindsdien veroveren ze heel Europa. In 2011 werd een eerste wesp gezien in België en in 2016 werd het eerste nest ontdekt.

Een 'bal' hoog in een boom is vaak het nest van een Aziatische hoornaar (*Vespa velutina*).

Geef deze door via www.wespawatch.be.

Foto: Geert Carette.

Sindsdien stijgen hun aantallen explosief. Dat is geen goed nieuws: dit zijn actieve jagers die het gemunt hebben op bijen en andere insecten. Ze worden dan ook beschouwd als een invasieve exoot en de nesten worden zo veel mogelijk verdelgd. Doorgeven kan steeds via www.wespawatch.be, waar je trouwens nog heel wat andere interessante informatie vindt.

PS: Verwar de Aziatische hoornaar niet met de onschadelijke Europese hoornaar (*Vespa crabro*). Die ziet er niet alleen wat anders uit (veel minder zwart en met duidelijk donkerrode tekening op borststuk en poten), maar is ook erg nuttig voor ons ecosysteem.